

Suska, a mi pénzünk

Általánosságban szólva, ez a lassú evolúció világa, amiben az ember kiemelkedik a vadállatból, és még mindig nincs teljesen kinn, a fény a sötétségből, a magasabb tudatosság az először halott, majd küszködő és zavaros tudatlanságból.

Egy spirituális tudatosság tör a felszínre, s e spirituális tudatosság révén tapasztalhatod meg az Istenit. Az érzelmekkel és elmeképekkel, mindenféle összekeveredett, zavaros és tudatlan dologgal teli vallások csupán bepillantást nyerhetnek az Istenibe.

A pozitivista okoskodás, a maga kételkedésével – ami azon alapszik, hogy a dolgok olyanok, amilyenek, visszautasítja a hitet bármiben, ami lehet, vagy lesz – nem nyerhet semmiféle látomást.

A spirituális egy új tudatosság, aminek fejlődnie kell, s ami mindig is fejlődött. Teljesen természetes, hogy eleinte sokáig csupán néhány ember nyeri el a teljes fényt, miközben nagyobb számú – de az emberiség tömegéhez képest még mindig csupán maroknyi – ember kapja meg részlegesen.

Viszont amit e néhány elnyert, az evolúció egy fokán robbanásszerűen kiteljesedhet, általánossá válhat, és pontosan erre törek-

szünk. Azonban, ha el akarjuk nyerni a fény, béke és öröm e magasabb tudatosságát, azt biztosan nem a megkérdőjelezés és kétkedés által tehetjük, ami mindig kénytelen beérni azzal, ami van, és csak ezt mondhatja: „Ez lehetetlen! Ami nem volt a múltban, nem lehet a jövőben, amit tökéletlenül fogtunk fel ez idáig, nem foghatjuk fel jobban a jövőben!”

Hit, akarat, vagy legalább kitartó kívánság és vágyódás szükséges – egy érzés, hogy ezzel, és csakis ezzel elégszem meg –, ami nem szűnik meg, amíg be nem teljesül. A kétkedés és tagadás szelleme azért akadályoz, mert ellenáll azon körülmények létrehozásának, amelyek között a spirituális tapasztalat kibontakozhat.

Sri Aurobindo

Kedves érdeklődő!

Szeretném megkönnyíteni a döntésedet, hogy érdemes-e időt szánjál e könyv elolvasására. Ezért azzal kezdem, hogy megosztom veled, kinek írtam.

Amennyiben elégedett vagy a jelenlegi Rendszerrel, bízol választott vezetőidben, és hiszed, hogy érted munkálkodnak, s bár minden lehetne egy kicsit jobb is, de alapvetően kedvező irányban alakulnak a dolgok, megtalálod számításodat, és örülsz, mert tudod, hogy ennél lehetne sokkal rosszabb is – nos akkor tedd le a könyvet, mert nem fog tetszeni. Nem neked szól.

Amennyiben szerinted a Rendszer igazságtalan, mert neked túl kevés jut, le kell váltani a kapzsi, korrupt vezetőket, ki kell kényszeríteni távozásukat, meg kell büntetni őket, megfelelő embereket, hozzáértőket, emberségesebbeket, tisztességesebbeket kell a helyükre ültetni, és akkor minden rendben lesz – nos akkor tedd le a könyvet, mert nem fog tetszeni. Nem neked szól.

Amennyiben úgy gondolod, hogy az ember természetéből fakadóan gyarló, de hamarosan érkezik a külső

segítség, Jézus vagy Buddha második eljövetele, a fotonöv, az angyalok, vagy a jó földönkívüliek megszállása és hatalomátvétele a megoldás az emberiség bajaira, és ezért nekünk szegény, tehetetlen embereknek, Isten gyermekeinek csupán alázatosan imádkoznunk vagy meditálnunk kell – nos akkor tedd le a könyvet, mert nem fog tetszeni. Nem neked szól.

Amennyiben elegend van a jelenlegi viszonyokból, elutasítod a mások kárára érvényesülést, nem az anyagi javak magasabb szintű fogyasztásában látod a megoldást, már egy ideje valami gyökeresen másról álmodsz, és hiszed, hogy ezért tehetsz, sőt el is döntötted, hogy tenni akarsz, csak még nem lelted a megoldást – nos akkor „kereső” vagy, és hasznosnak találhatod e könyv elolvasását. Ugyanis neked írtam!

**Nyughatatlan, álmodozó keresőtársam,
nagyon jó olvasást kívánok!**

Tartalomjegyzék

1. Mi a pénz? Miért pont ilyen?	11
2. Miért tartom annyira fontosnak a pénzkibocsátás jogát?	27
3. A döntési szint befolyása az életminőségre	39
4. A Suska mintájául szolgáló JEU cserekör működése	47
5. Hogyan működik a Suska? Mado előadása alapján	69
6. Miért vagyunk ilyen kevesen a Suskában?	89

Szerző: *ezvankarcsi*
Társszerző: *ezvanjuli*
Magyar layout: *ezvanjuli*
Nyomtatás: *Csáki György*
Nélkülözhetetlen technikai
munkatárs: *ezvanzsac*

EzVanKiadó, 2011.

EzVanKiadó
www.ezvankiado.hu
Tel.: +36 20-38-39-339
ezvankiado@mail.datanet.hu

Mi a pénz?
Miért pont ilyen?

*Az igazság soha nem a múltban van.
A múlt igazsága az emlékezet hamuja,
az emlékezet időhöz kötött,
és a tegnap holt hamvában nincs igazság.
Az igazság élő dolog,
nem az idő tartományában található.*

Jiddu Krishnamurti

*J*elenlegi pénzünk és pénzrendszerünk az idők folyamán fokozatosan alakult ki. Nem véletlenül vált ilyenné, hanem kizárólag azért, mert mindig tükrözte aktuális igényeinket. Vagyis lépésenként mi alakítottuk pont ilyenné, saját képünkre és hasonlatosságunkra. Mindvégig engedelmesen minket szolgált.

Az egyéni önellátásnál – amikor mindenki maga termelte meg a szükségleteit kielégítő dolgokat, és csak annyit és azt fogyasztott, amennyit maga előállított – sokkal hatékonyabbnak mutatkozott a munkamegosztás. Az egyének szakosodtak egy bizonyos termékre vagy szolgáltatásra, és a felesleget elcserélték egymás között.

Tehát ha én cipőt szeretek készíteni, nem kell mellette zöldségekkel, gyümölcsökkel, takarmánnyal, állatokkal, kenyérsütéssel is foglalkozzam csak azért, hogy mindig kerüljön ennivaló az asztalra. A munkamegosztásnak köszönhetően én gyárthatom, javíthatom a cipőket minden időmben, minden tehetséggel, és munkám gyümölcsét el tudom cserélni ennivalóra. Csak cipőket gyártok, mégis van mit ennem. Ehhez csupán kommunikációba kell lépjek és maradjak a környezetemmel.

Létrejött az értékek áramoltatása, és a túlélés egyik alapvető elősegítőjévé vált. Minél hatékonyabb volt a csere a közösségben, annál magasabb szintű volt az egyének túlélése¹. Aki például kenyeret süttött, annak volt ideje kitanulni a kenyérsütés csínját-bínját, kikísérletezhetett különböző módszereket, új alapanyagokat, kenyérfajtákat stb., így egyre jobban és jobban elégíthette ki az ügyfeleit.

A közvetlen barter nehézségét – amikor dolog cserélt dologra egy adott pillanatban meglévő szükségleteknek megfelelően – jól megoldotta egy általános csereeszköz bevezetése. Ezzel akkor is létrejöhett a csere, amikor az egyik fél nem pont a másik fél által felkínált dolgot kereste abban a pillanatban. Elcserélhette termékét (pl. cipőt) az általános csereeszközzre, amiért utána megkaphatta azt, amit viszont ő szeretet volna (pl. kenyeret). E találmány nagy-

1 A túlélés örömből áll. Minél több szükségletem tud kielégülni, minél teljesebben, annál több örömet élek meg, és annál magasabb szintű a túlélésem.

mértékben felgyorsította a gazdaságot, az igények sokkal gyorsabban kielégülhettek (nem kellett az éhes cipésznek olyan péket keresnie, akinek pont cipőre volt szüksége), s az egyre szélesebb munkamegosztás okozta nagy termelékenységnövekedés egyre több új szükséglet kielégítéséhez járult hozzá.

Az általános csereszközt, a pénzt, mindenre el lehet cserélni. Alapvető folyamatos emberi igény az evésen, fedélen túl a szex. A sok ilyen csereszközzel rendelkező hím, sok nőstényhez jut, akiknek viszont az utódok kényelmes felnevelése fontos, amit a felhalmozott pénz mennyiségében látnak biztosítva. Ezt kielégítendő megjelent a pénz nem romlandó, kényelmesen felhalmozható formája.

Az ember másik alapvető igénye a hatalom. Akinek van valamije, amire a többiek sóvárognak, az meg tudja vásárolni a őket. Megtesznek neki olyan dolgokat, amit egyébként nem.

Vajon ha nem kapna pénzt a hó végén, hány ember maradna jelenlegi munkahelyén, és végezné a jelenlegi tevékenységét, hajtaná végre a „fentről” kapott utasításokat? Ismersz olyanokat, akik a pénz miatt tesznek még napjainkban is olyan dolgokat, amiket nélküle nem tennének?

A hordaállatok hierachiában élnek, ahol mindenki uralkodik az alatta elhelyezkedőkön, viszont behódol a fe-

lette lévőknék. Az erőszak, a félelem a rend biztosítóka. Az együttélés, együttműködés alapelve a hatalomra törekvés kényszere: Uralkodj, vagy téged uralnak!

A hatalom létfontosságú, az egész élet minősége függ tőle. Az állati nyers erőn alapuló hierarchiát az eszes hordaállat, az ember esetében felváltotta a pénzen alapuló hatalmi struktúra. Az egyén egész életét, lehetőségeit meghatározta a felhalmozott, birtokolt pénz mennyisége.

Ezért a pénznek ritkának kellett lennie, amit nem lehetett csak úgy összeszedni, találni valahol. Erre kíváloán megfelelt a ritka, rendkívül időtálló, és ékszernek is mutatós arany. Akinek aranya volt, annak hatalma² is volt a többiek felett.

Pénzt néhány kivételes esettől eltekintve általában fáradtságos munkáért lehetett szerezni. Akinek nem volt lehetősége izgalmas vállalkozásba kezdeni, vagy belebukott, kénytelen volt eladni magát, és olyan munkák végzésével pénzhez jutni, amit utált, és nem végzett az, akinek volt pénze. Ezért igény keletkezett a pénz felhalmozására, hogy egy idő után ne kelljen az utálatos munkát végezni, hanem az értékét őrző pénzből lehessen meg-

2 hatalom = változtatás képessége. Ha valaki felett hatalmam van, megváltoztathatom, vagyis rávehetem arra, hogy tegyen olyan dolgokat, amiket egyébként nem tenne, és ne tegyen meg olyan dolgokat, amiket egyébként megtenne (pl. félrelépés, árulás). Más szóval, átvehetem az irányítást fölötte.

élni, és örömet vásárolni, vagy örömet okozó, bár pénzt alig hozó tevékenységet végezni.

A pénzből szükségszerűen hiány volt. Sokan szerettek volna előbb fogyasztani, beruházni, és csak később megdolgozni érte, vagy a befektetett pénz forgatásából keletkezett nyereségből visszafizetni az induló tőkét – vagyis lehetőleg minél kevesebb munkával pénzhez jutni. Minél kevesebbet adni a közösségnek, viszont minél többet elvenni. Ezt az igényt kielégítendő egy szűk pénzes csoport elkezdett pénzt kölcsönözni, és használati díjat, azaz kamatot, majd kamatos kamatot szedni. A pénzhasználati díjat a kölcsönpénzt használóknak kellett megfizetni. A pénz ugyanolyan áruvá vált, mint egy ház, vagy egy autó, amit bérbe lehetett adni, és bérleti díjat lehetett érte kérni.

E pénzhezjutási lehetőség nagyon népszerűvé vált, és rendkívül megnőtt a munka nélkül szerezhető pénz, a kölcsön iránti igény. Ezért a szűk pénzes csoport, a nehézkesen és szűkösen beszerezhető arany helyett papír igazolásokat kezdett kibocsátani, ami aranyhelyettesítő szerepet töltött be, és pénzként kezdett forogni. A megnőtt fizetőképes kereslet miatt sosem látott gazdasági virágzás indult be. Később a papír utalványt a még könnyebben előállítható elektronikus, virtuális számlapénz váltotta föl, amit még nyomtatni sem kellett.

Mindenki pénzt akart, egyre több és több pénzt, mert a pénz az összes alapvető túlélési szükséglet kielégítését ígérte. Akinek volt pénze, vásárolhatott ételt, lakást, örömet, tudást, egészséget, hatalmat, elismerést, sőt úgy tűnt, szeretet is. Akinek nem, az minderről lemaradt. A társadalom motorjává, az együttélés hajtóerejévé vált a pénzhezjutás iránti vágy.

Ezért a mentális lény, az ember mindenfélét kitalált, hogy egyre több és több pénzhez jusson – lehetőleg minél kevesebb munkával. Már nem az volt a sikeres, aki sokat termelt, vadászott, hanem aki több pénzt tudott felmutatni, szinte mindegy, hogy milyen módon jutott hozzá.

A dolgok ára és értéke az idők során egyre inkább elszakadt egymástól. Ahogy Oscar Wilde oly szellemesen megfogalmazta:

***„Manapság az emberek tudják mindennek az árát,
de semminek sem az értékét.”***

**Foglaljuk össze, milyen igényeket elégít ki
az ilyen pénz:**

- **segíti a cserét**, a munkamegosztást, és ezzel lehetővé teszi a termelékenység és az árubőség növekedését, ezáltal magasabb szinten tudok fogyasztani;
- **uralkodhatok másokon**, akiket megvásárolok, és ráveszek arra, hogy olyasmiket tegyenek meg, amit egyébként nem tennének. Befolyásos vagyok, sőt értékes;
- **másokat dolgoztathatok**, és learathatom munkájuk gyümölcsét, tollaikkal ékeskedhetem;
- **könnyebb és kevesebb munkát kell végeznek**, mint a nálam kevesebb pénzűeknek;
- jövedelmező pozíciót, **kiváltságokat vehetek** magamnak, ami még több pénzt fial számomra;
- **örömeiket vásárolhatok** rajta;
- **azok fölé emel, akiknek kevesebb van** belőle. Fontosabb, okosabb, szebb, kíváncsibb vagyok náluk. Irigyelnek, tisztelnek, sőt „szeretnek”;
- **felhalmozhatom** öreg koromra, amikor már nem tudok, vagy nem akarok robotolni;
- **kikölcsönözhetem**, és munka nélküli jövedelemhez juthatok.

A pénzkészlet irányításával létrehozhattam egy mesterséges rendszert, ahol beavatkozhatok a Természet működésébe, és **a gazdaságon keresztül irányíthatom az egész társadalmat.** Tetszésem szerint gazdaggá vagy szegénnyé tehetek egyes csoportokat, népeket, támogathatok vagy megfojthatok egész iparágakat, kutatás-fejlesztési tevékenységeket, megszabhatom a fejlődés irányát.

Kényem-kedvem szerint eldönthetem, hogy mely iparágaknak adok hitelt, és melyeknek nem. Amelyik kap kölcsönpénzt, fejlődik. Amelyik nem, hanyatlik. Amelyik gazdaság, ország kap kölcsönpénzt, fejlődik. Amelyik nem, hanyatlik. Amelyik tudomány, találmány, ötlet kap kölcsönpénzt, fejlődik, elterjed, amelyik nem, elakad.

E fejlődés-hanyatlás kizárólag a pénzkibocsátón múlik, és teljesen független a természetes kiválasztódás törvényétől, vagyis, hogy szükség van-e egy munkára, termékre, szaktudásra, vagy nincs. Hogy termelékeny-e valami vagy sem. Hogy hozzájárul-e a közösség jólétéhez, vagy sem. Kizárólag azon áll vagy bukik sikere, hogy kap-e kölcsönt. Óriási hatalom! Isten vagyok, az Univerzum ura!

Megváltozott igények

Időközben azonban megváltoztak az igényeim, s ami még fontosabb, más dolgok váltak elsődlegessé:

- **Egyenrangú kapcsolatokról álmodom**, ahol mindenki kibontakoztathatja a benne rejlő lehetőségeket, képességeket. Egymást segítjük. Nem töreksem már uralkodni másokon. Abban hiszek, hogy ha uralkodom, akkor rajtam is uralkodnak.
- **A másokban is magamat látom**, ezért fontos a jóérzése. Nem célom senkit sem megvásárolni. Nem mások lenyomása árán igyekszem kiemelkedni. Őszinte, mindkét felet kielégítő kapcsolatokra vágyom, nem hajbókolásra, képmutatásra, s ezért lemondok az uralkodás, az erőszak kéjéről, biztonságáról.
- Rájöttem arra is, hogy **a megvásárolt szeretet nem elégít ki**. A bennem fájdalmasan tátongó űrt sem pénzzel, sem pedig bármilyen megvásárolt áruval nem tudom betömni. Boldogságomat nem több és jobb tárgy megszerzésében keresem. Értékemet nem a pénztárcám vastagságában mérem. Soha többé nem adom el magam, semennyiért sem. Nem hódolok be, nem játszom meg magam. Vagyok, aki vagyok, és egyediségem büszkeséggel tölt el. Nem kellenek a szerepek, nem kell a hierarchia semmilyen formája!

- **A harmonikus, minden résztvevő számára örömteli együttélés, együttműködés** elsőrendű fontosságot nyert számomra az anyagi javakban dúskálás előtt. Nem tudom elképzelni boldogságomat mások kárára, legyenek azok akár kisebbségben is. Kerülöm a beavatkozást a Természet önálló, önszabályozó, csodálatosan intelligens működésébe. Nem fogom a „gyógymódok” mellékhatásainak mellékhatásait kezelő agyonszabályozott, központosított rendszerek toldozásával-foldozásával tölteni az időmet többé. Nem fordulok erőszakhoz, még ha csábítóan kényelmes, hatékony irányítást is ígér. Nem ejtek többé sebeket sem embertársaimon, sem környezetemen – e csodálatos bolygón.
- **Éjjel nappal örömben szeretnék élni!** Nem vagyok hajlandó többé időm nagy részét az utált munkával tölteni, és a megkeresett pénzből, a „kompenzációból” helyrehozni a munkavégzés közben elszenvedett káromat. Nem! Ezért csakis olyan tevékenységet fogok végezni, amely önmagában hordozza az örömet. A közösség többi tagjának öröme is visszasugárzik rám, és ezért hajlandó vagyok lemondani a munka utáni pihenésről, szórakozásról, „kikapcsolódásról”, tobzódásról. A „szabadság” nem a munkavégzések közti szünetet jelenti számomra, hanem tevékenységem szabad megválasztását minden pillanatban. Folyamatosan szabadságon vagyok!